

Mustafa Kemal Destanı 9

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 10 Kasım 2018

Her on Kasım sabahı, içimizde bir coşku.
Kalbimize nişanı, vurduğun güne hasret.
Sana olan sevgiden, duymadık asla kuşku.
Büyük Cumhuriyeti, kurduğun güne hasret.

Verdiğin onca emek, bizlere kırgın gibi.
Canını hiçe sayman, aşıkardı gün gibi.
Seksen yıl olmuş Ata'm, aklımızda dün gibi.
O naçiz vücudunu, yorduğun güne hasret.

Senden sonra bu Millet, gafillere kanmadı.
Ezanımız susmadı, bayrağımız inmedi.
Ama bir tek özlemin, yıllar oldu dinmedi.
Makuz talihimizi, kırdığın güne hasret.

Bekçiyiz emanete, yoluna canlar feda.
Hepimiz birer asker, üzülmessin şüheda.
Dört bir yanımız destan, kükreriz her defada.
O Kocatepelerde, durduğun güne hasret.

On yıl derken yüz yılı, göreceğiz inşallah.
Nifak tohumlarını, kıracağız inşallah
Sevgini büyüterek. öreceğiz inşallah.
Yurdu demir ağlarla, ördüğün güne hasret.

Yeni nesiller boyu, gençler geliyor Ata'm
Gösterdiğin ışığı, güneş biliyor Ata'm
Zararlı taneleri, bir bir eliyor Ata'm
Görevi Türk gencine, verdiğin güne hasret.

İstiklal harbimizin, hiç sönmedi şulesi.
Kıpkızıl kaldı gökte, hilalimin halesi.
Yeni fidanlar verdik, özündür nihalesi.,
İlk hedefi gösterip, vardığın güne hasret.

Kolay kazanılmayan, kaybedilmez masada.
Biliyoruz hainler, her an hazır pusuda.
Bölüp parçalamaya, fikride bir us'uda.
O günden günümüzü, gördüğün güne hasret.

Bu yıldızın, hilalin, bağımsızlıktır huyu.
Her gün şehidimiz var, ihanet var diz boyu.
Bir avuç çapulcuyla, baş etmez mi Türk Soydu?
Al bayrağı naaş'a, sardığın güne hasret.

Seksen kere dokuzu, beş geçti bu saatler.
Sanma ki senden sonra, boş geçti bu saatler.
Gözümüzden damladı, yaş geçti bu saatler.
Saat kaç oldu diye, sorduğun güne hasret.

Şiir Mehmet Fikret ÜNALAN
Yorum Nevin ÜNALAN-Mehmet Fikret ÜNALAN
09 Kasım 2018 Saat 21.05
Güzelçamlı/Kuşadası/Aydın